

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קל"ב ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף קכ"ח ע"א וממשיך עד דף קמ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי הָא שְׁעָרִי דְלִתְתָא, אֵינּוֹן אוּכְמִי, אֲמַאי לָא הוּוּ דָא כְּדָא. דִּתְנִיָא
כְּתִיב, (שיר השירים ה) קוּצוּתִיו תִּלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב. וּכְתִיב, (דניאל ז) וּשְׁעַר
רִישִׁיהּ כְּעֶמֶר נָקָא. לָא קִשְׂיָא, הָא בְּדִיקְנָא עֲלָא, הָא בְּדִיקְנָא תַתָּא. וְעַל דָּא, כִּד
אֲתִיְהִיבִת אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, אֲתִיְהִיבִת בְּאֵשׁ שְׁחוּרָה עַל גְּבִי אֵשׁ לְכַנָּה.

וְעֲקָרָא דְמִלָּה מְשׁוּם דְהֵנִי שְׁעָרִי בְּגִין דְּמִמוּחָא אֲשֶׁתְּכֶחוּ לְאַתְמִשְׁכָּא לְמוּחָא דְלִתְתָא
וְאֵינּוֹן לְעִילָא מִן דִּיקְנָא דִּיקְנָא בְּלַחוּדוּי הוּא. וְכָל תְּקוּנוֹי בְּלַחוּדִיהוֹן אֲשֶׁתְּכֶחוּ. דִּיקְנָא
בְּלַחוּדוּי. וּשְׁעָרִי בְּלַחוּדִיָּהוּ.

תְּקוּנָא קְדָמָא תְּקוּנָא דְשְׁאֲרֵי מְרִישָׁא דְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא. וְתַנָּא, כָּל תְּקוּנֵי דִיקְנָא לָא
אֲשֶׁתְּכֶח אֵלָא (מחומא דלכא) מְמוּחָא דְרִישָׁא, (ס' א מתיקוני דרישא) וְהֵכָא לָא פְרִישׁ
הָכִי, דְהָא לָא הוּי. אֵלָא תְּקוּנָא דָא, דְנַחֲתִית מִן רִישָׁא דְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא, הָכִי אֲשֶׁתְּכֶח.
(חסר כאן)

ומהאי דיקנא אשתמודע, כל מה דהוי ברישא, דאלף עלמין דחתימין (ס'א אלף עלמין חתימין) בעזקא דדכיא. עזקא, דכליל כל עזקין.

אורכא דכל שערא, דנחית מקמי אודנוי, לא הוי אריכא. ולא אתדבק דא בדא, ולא (ס'א דכלא) נחתין. אלין שעריין. מכד נגדיין אתמשכון (ס'א אלא מכד נחתין אלין, שעריין. נגדיין ואתמשכון) ותליין.

ושירותא דתקונא קדמא, תלתין וחד קוצי, שקילון, אתמשכון עד רישא דפומא. ותלת מאה ותשעין נימין אשתכחון בכל קוצא וקוצא.

תלתין וחד קוצי שקילין, דהוו בתקונא קדמא תקיפין, לאכפייא לתתא, כחושבון א'ל. מהו א'ל. תקיף יכול. ובכל קוצא וקוצא, מתפרשין תלתין וחד עלמין, תקיפין שלטין, לאתעינא (ס'א לאתפשטא) (ס'א לאכפיא, ואתפשטו) ל'א בהאי סטר, ול'א בהאי סטר. וכל עלמא ועלמא מניה, מתפרש לאלף עלמין דכסיפין לעדונא רבא. וכלא סתים ברישא דדיקנא, דכליל תקיפא, וכלילן בהאי א'ל. ועם כל דא, האי א'ל אתכפייא לרחמי, דרחמי דעתיק יומין, (אתבסם) ואתכלל ואתפשט ביה.

אמאי עד פומא. משום דכתיב, (דניאל ז) דינא יתיב וספרין וגו'. מאי דינא יתיב. יתיב לאתריה דלא שלטא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה ט) פלא יועץ אל גבור. אל דהוא גבור, ואתבסם בדיוקנא (ס'א בדיקנא) קדישא דעתיק יומין. ורזא דכתיב, מי אל כמוך בעתיק יומין אתמר, בתקונא קדמא דדיקנא קדישא עלאה.

עלמא קדמא, דנפיק מתקונא קדמא, שליט ונחית. וסליק לאלף אלפין ורבוא רבבון מארי תריסין. ומניה מתאחדין, בקסטא בעזקא רבא.

עלמא תננינא. דנפיק מהאי תקונא. שליט ונפיק, ונחית וסליק, לשבעה וחמשין אלה דרגין, מארי דיבכא. ומתאחדון מניה, לאכפייא בקודלא בחיורא. (ס"א בחיורא)

עלמא תליתאה. דנפיק מהאי תקונא שליט ונחית, וסליק לצ"ו אלפין מארי דיללה, ומתאחדון מניה (בבוסיטא לקוסטירא) (ס"א כבוסינא לקוסרא) (בבוצינא קמורא), ומהאי תקונא, מתכפין כלהו, ומתבסמן במריא דדמעין, דמתבסמין בימא רבא.

מאן חמי תקונא דא, דדיקנא קדישא, עלאה, יקירא, דלא אכסיה מניה. מאן חמי טמירותא (ס"א יקירותא) דקוצין דשערי דתליין מהאי סבא. יתיב בעיטרא דעטרין, עטרין דכל עטרין. עטרין דלא אתכללו בעטרין. עטרין דלא כשאר עטרין. עטרין, דעטרין דלתתא מתאחדון מנהון. ובגין כה, הני תקונין, אינון תקונין דלתתא מנהון מתאחדין.

תקוני דאתתקון, דאצטריך לאתברכא, מאן דבעי ברכה. דכל תקונין דאתתקון בקבלהון, ברכאן משתכחין (לקבליהון) ואתעביד מה דאתעביד. כלא כליל בהני תקונין. כלא זקפון לקבליה תקונין דמלכא תקיפא, עתיקא, סתימא דכלא. וכלהו אתבסמן מתקונין אלין. (דמלכא עתיקא)

תאנא. אי עתיק דעתיקין, קדישא דקדישין, לא אתתקון באלין תקונין, לא אשתכחו עלאין ותתאין. וכלא הוי כלא הוי. ותנא, עד כמה זהירין אלין (ס"א אתתקון באלין ל"ג) תקוני דדיקנא. עד תליסר (דלתתא), וכל זמנא

תרגום לעברית

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבי יצחק פתח ואמר, (תהלים קג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים. כמה גדולה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבכלל היראה ענוה, ובכלל הענוה חסידות. נמצא שכל מי שיש בו

יִרְאֵת חֶטָּא, יִשְׁנֹוּ בְּכֶלֶן. וּמִי שֶׁאִינוּ יִרְאֵי שָׁמַיִם, אֵין בּוֹ לֹא עֲנָוָה וְלֹא חֲסִידוּת.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.